

אהרון אילון, דולפי, אינו

דולפי,

נולדת בשנת 1924 בעיר המבורג שבגרמניה. לארץ הגעת בשנת 48 והצטרפת מיד לקיבוץ מעין צבי.

עם הגיעך ארצה ניתן לך גם שמך העברי - אהרון.

במעין צבי הכרת את אסתר, ובשנת 1960 התחתנתם והקמתם את ביתכם. בשנת 1966 התרחבה המשפחה לראשונה עם הגיעה של אסנת והבת הבכורה, וכעבור 3 שנים הגיע גם יזהר והאח הצעיר.

דולפי, במהלך השנים מלאת תפקידים רבים: היית סדרן עבודה, חובר ועדת רכב ועודת תרבות ושמשות גנו שנים רבות כרכז קניות. אולם בצד התפקידים הציבוריים תמיד הקפדת לשמור ולטפח את התא המשפחתי, אשר היווה עבורך מקור כח וגאווה.

היית איש משפחה בעל אב וסב מסור ואוהב, והתאפיינת בחריצותך ובהשקעתך וטיפוח הבית והמשפחה. יחד עם זאת תמיד נשארת אותו אדם צנוע.

רק לפני זמן לא רב חזרת מבקור משפחתי שערכת עם אסתר ואסנת אצל יזהר בארצות הברית, וכבר ולקחת מאתנו בפתאומיות ובאכזריות שכזו, והותרת אותנו המומים וכואבים.

אפרת גל
דברים ליד הקבר

אפרת קראה דברים שכותב וולטר וייל:

וולטר וייל שהיה לך מדריך וחבר כותב לך, דולפי, בנימה אישית:

לחברנו היקר - דולפי

עדיין אין לי המילים להספיד אותך. פשוט קשה לי לתפוס שאין אני רואה יותר את פניך השקטיבי שרנמיד האירו לי ברכה במצב רוח טוב.

הכרנו לפני 59 שנים באנגליה, אתה היית חניך עליית הנוער ואני מדריך. כאמור היית אז נער וקראו לך קליינשטיין הקטן הנחמד בחבורה. קטן ונחמד ואהוב על כולם. יותר מאוחר היינו ביחד בקבוצת הכשרה באנגליה והבדלי הגיל סושטשו ונעשינו חברים.

לפני כמה ימים בקרתי אותך בבית הווללים ושוחחנו על מצבך הבריאותי. ואזנה כתמיד ענו אותם הפנים השיקטים, מפחד להכביד יותר מדי על מישהו.

המושך ←

כל השנינו שהכרזתך מאז היותך נער ועד לימינו האחרונים הצטיינת במזג שקט וטוב לב שנמעט ולא ידע גבולות, המילה "לא" נפשוט לא היית קיימת במילון שלך כאשר משהו נזקק לעזרתך. את עבודתך בצעות במסירות רבה עם כל הלב, אם בעבודה גוננית ואם בשירות לציבור כמרכז קניות. תמיד בסבר פנים יפות ותמיד מוכן למאמץ נוסף בכדי לעזור. כאמור טוב לבך היה ללא הנבלת.

אינני חושב שאני מפרז אם אומר שדולפי הוא בין אותם האנשים המועטים שכל האנשים שהכיר יכולים לומר עליו אך ורק מילים טובות. שלום לך דולפי, יהיה זכרך ברוך.

זאב וייל

דולפי

אנו חבריך לעבודה במוסד מעין-צבי נפודים ממך בצער וביגון. לא התכוונו לרגע הזה שהגיע ללא אזורה מוקדמת וכך פתאום הלכת מאיתנו לברי שוב.

אהבנו אותך כחבר וכעובד נאמן, דייקן, קפדן, חרוץ, ומסור לעבודה בלי גבול, חבר שאפשר לסמוך עליו ולדעת שאתה כבר תדאג לכל והכל יהיה טיפ טופ כהגדרתך. בביקורי אצלך לפני מספר ימים לא נתת לי להרגיש מה באמת עובר עליך והקרנת אופטימיות כאילו אומר מה הם הרופאים בכלל רוצים ממני. נתת לי להבין שרווח מספר ימים אתה חוזר לעבודה כרגיל. והנה היכתה בנו הידיעה המרה אותה סירבנו לקבל ולהאמין.

תחסר לנו מאד איש יקר הן בעבודה אך בעיקר כאדם כחבר וכרע.

נוח על משכבך בשלונ

דברים שנאמרו ע"י אורי נומיר

ליד הקבר